

σύμπτωση

σύμπτωση, η, ουσ. [<αρχ. σύμπτωσις], η σύμπτωση·

- *από κακή μου σύμπτωση*, δηλώνει κάποια άτυχη στιγμή μας, δηλώνει κάτι που απέβη σε βάρος μας ενώ δεν το περιμέναμε: «ενώ συνόδευα την γκόμενα, από κακή μου σύμπτωση ήρθα πρόσωπο με πρόσωπο με τη γυναίκα μου». (Λαϊκό τραγούδι: κι **από κακή μου σύμπτωση** να δυο χωροφυλάκοι, και με τραβάνε στο γεντί για ένα κοριτσάκι)·

- *(κατά) διαβολική σύμπτωση*, λέγεται για κάτι που συμβαίνει ή συνέβη παρόλο που οι πιθανότητες είναι ή ήταν ελάχιστες: «βρισκόμουν στη Ρώμη κι είχα χάσει τα λεφτά μου, αλλά κατά διαβολική σύμπτωση συνάντησα στο δρόμο έναν γείτονά μου, που είχε πάει για τουρισμό»·

- *κατά σύμπτωση*, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση, συμπτωματικά, τυχαία: «είχα να τον δω πολύ καιρό και κατά σύμπτωση τον συνάντησα σ' ένα μπαράκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας